

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12		13				14				16
	17	18		19		20				
	22	23	24					25		26
27			28			29		30		31
32		33			34		35		36	
37		38			39		40		42	
					43		44			
45	46		47		48	49		50	51	52
53			54		55			56		57
58		59			60		61		62	
		63		64		65		66		
67				68			69			70
71	72		73			74		75		76
77					78		79			

Horizontaal:

1. houding, 6. eelst, 12. bijwoord, 13. voertuig, 15. dun, 16. muzieknoot, 18. deel van kasteelmuur, 22. mep, 24. voorzetsel, 25. maat, 27. wapen, 29. klok, 32. uitroep, 33. vordering, 35. meesjesnaam, 36. ter plaatse, 37. Romeinse keizer, 39. vreemde munt, 41. geboorte in N.W.-Afrika, 43. heuglenoer, 44. groei, 45. plaats in Israël, 48. drank, 50. rivier in Frankrijk, 53. dwarshout, 54. legerafdeling, 56. voor (in samenst.), 57. dat is, 58. puntzirkel, 61. meesstok, 63. voorzetsel, 64. voorzetsel, 66. sluis, 68. gebied, 71. voorzetsel, 73. rivier in Engeland, 74. rivier in Utrecht, 76. bolgewas, 77. aangedaan, 78. over-eenstemming.

Verticaal:

1. schermier, 2. voertuig, 3. pers, v.w., 4. arm, 5. godendi, 7. jongensnaam, 8. schil, 9. maat, 10. lekternijl, 11. metaal, 14. bevel, 17. aanw. v.w., 19. meesjesnaam, 20. boom, 21. ruw, 22. kleidingsstuk, 23. vogel, 25. gewoonterecht, 26. proef, 27. stukken geschut, 28. veronderstelling, 30. waterval in Amerika, 31. plaats in Gelderland, 34. ingenieur, 38. insect, 39. familie, 40. plaats in Gelderland, 42. plant, 46. hinder, 47. kleurstof, 49. muzieknoot, 51. onbep. v.w., 52. eiland bij Sumatra, 55. beroep, 56. tennismult, 59. hoofddekse, 60. Europeaan, 61. onbep. v.w., 62. Europeaan, 65. vluchtige stof, 67. vis, 68. watering, 69. elkschors, 70. gewricht, 72. per expresse, 73. muzieknoot, 75. soort onderwijs, 76. bijbelse stad.

Een kruiswoordpuzzel oplossen is een gezellige maar ook zeer pretes werk. Een niet ingewild hokje maakt dat de puzzel niet wordt goedkeurd. Wilt u uw oplossing alleen inzenden op de rekening zoals die in het V.D.H.-je staat, dan kunnen degenen die nog meedoen aan de latere puzzel 4 punten verdienen en de overige inzenders de volgende prijzen winnen:

- 1e prijs: f 15,—
- 2e prijs: f 12,50,—
- 3e prijs: f 10,—
- 4e prijs: f 7,50,—
- 5e, 6e en 7e prijs: f 5,—

Inzendingen vóór woensdag 18 maart aan mej. Hartstucker, redactie V.D.H.-je.

Van idee tot werkelijkheid

Jammer genoeg is het niet zo dat het ideeën regent bij de Ideeëncommissie. Maar een groot gedeelte van de ideeën die wij ontvangen zijn in ieder geval van een zodanige kwaliteit dat zij hoger of lager kunnen worden beloond. Zo kunnen wij u de volgende beloningen melden:

UITRECHT

F. van Kump, Montage, f 40,—

Het gaat hier om een idee de uitlopers van condensatoren op maat te leveren.

C. van Ginkel, Montage, f 10,—

Een goed te gebruiken advies voor de Impregneerderij.

H. C. Verboom, Montage, f 10,—

Deze beloning werd gegeven voor een goed verpakkingsadvies.

MAANWEG

A. H. Hensing, Radiomontage, f 25,—

Deze beloning werd gegeven voor een goed advies over het ophangen van de platenruiter.

G. de Jager, Radiomontage, f 5,—

G. M. van Balveren, Spoelenfabricage, f 5,—

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, chefs en collega's en Ziekteverzuim voor het bloemstuk en de fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

W. Langton, Versterkemontage.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, chefs en collega's voor de prachtige fruitmand, bloemen en vele blijken van belangstelling, tijdens mijn ziekte ondervonden.

J. Pison, Meubelmakerij.

De heer H. J. den Dijkster van de afdeling Nabeverbijding in Utrecht is ook al weer 12½ jaar in dienst van ons bedrijf. 12 Maart is zijn jubileumdag, waarmee de redactie hem felicitteert.

In het zonnetje...

Toen wij het stukje over het aanstaande jubileum van de heer Eijsackers in het V.D.H.-je publiceerden en er boeven zeten, „De jubileumzon voor M. J. Eijsackers”, konden wij niet vermoeden dat de jubileumviering zo'n zonnig karakter zou dragen. Zoals gewoonlijk bij jubileumvieringen was het gehele gezin, zijn vrouw, drie dochters en twee zonen, bij de huldiging tegenwoordig.

Allereerst werd het woord gevoerd door onze onderdirecteur, de heer G. van Vliet die een korte kenschets van de jubilaris gaf. De heer J. H. Scheurer beschreef de karaktereigenschappen van de heer Eijsackers op een zeer geestige wijze. Het feit dat de jubilaris lid is van de classificatiecommissie voor uurloontfuncties had tot gevolg dat er door de heer C. van der Kade een uitvoerige functiebeschrijving werd voorgelezen. Hierin werd de heer Eijsackers goed in het zonnetje gezet en menige schaterlach klonk dan ook over rake typeeringen van de jubilaris. Tot slot spraken nog de heer A. D. van der Kade namens de Ondernemingsraad Maanweg en de heer W. I. Stoffels, die tevens namen een groot aantal collega's en vrienden het cadeau aanbod, een prachtig foto-toestel.

Met een kort woord dankt de heer Eijsackers alle geyers.

Klaverjaswedstrijd

Onze klaverjasvereniging organiseert een grote wedstrijd op woensdag 25 maart, 's avonds om 8 uur in het Ontspanningsgebouw. Er wordt gespeeld om eieren. Zowel voor drie gewonnen partijen als twee of één en zelfs voor drie verloren partijen zijn prijzen beschikbaar.

Kaarten kosten f 1,— per kop-pel; zij zijn verkrijgbaar vanaf maandag 16 maart, gedurende de eerste pauze in beide kantines, gedurende de tweede pauze alleen in het Ontspanningsgebouw.

het V.D.H.-je

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Redacteur: C. SCHREVEL
Nr 589
7 maart 1959

We stoppen ermee...

Kort geleden lazen wij in verschillende dagbladen een bericht dat van het personeel Reuter afkomstig bleek te zijn. Het luidde als volgt: „De Fordfabriek te Dagenham (Engeland) is gestreken wegens een staking gesloten. De fabriek telt ongeveer 27.000 werknemers. Het conflict ontstond doordat één arbeider in dienst was genomen, die weigerde zijn wekelijkse contributie van 65 cent aan de vakvereniging te betalen.”

Deze tussen enkele buitenlandse berichten opgenomen mededeling gaf ons voldoende reden eens wat verder na te denken over de achtergronden die hierin in het spel waren.

Uitdrukkelijk stellen wij voorop dat wij in dit artikel niet tot een uitspraak rechtmating of onrechtmatig wenssen te komen en ons derhalve zullen onthouden van goed- of afkeuring. Wij zullen trachten de kwestie zo objectief mogelijk voor te stellen, het aan u overlatend welk standpunt u ten opzichte van dit probleem wenst in te nemen. Als u regelmatig uw krant leest —

ook andere artikelen dan sportverslagen e.d. — dan kunt u constateren dat er altijd wel ergens in de wereld op een bepaalde dag niet wordt gewerkt onder het motto: wij staken. Als u dan de redenen voor al dergelijke stakingen eens goed nagaat, dan krijgt u een soort bloemlezing van de meest ongedachte mogelijkheden. Men staakt op bevel, omdat men van mening is dat de groep mensen die staakt, onrecht is aangedaan. Men staakt bij wijze van feestviering. Grote groepen staken omdat men meent dat een van de collega's onrecht is aangedaan. Men staakt uit

sympathie met andere stakers, zonder dat men zelf direct bij het probleem is betrokken. En ten slotte — en dat komt meer voor dan u denkt — staakt men zonder dat men precies weet waarom. Het is u natuurlijk duidelijk dat de voorbeelden die wij hier opnoemen bestaan niet allemaal, of misschien moeten wij wel zeggen helemaal niet, in Nederland voorkomen. Uit elk jaar gemakte overzichten blijkt telkens weer dat in Nederland het aantal stakingsdagen het kleinste of bijna het kleinste is. De meeste stakingen moeten wij dan ook in het buitenland zoeken, wat ook wel blijkt uit het in het begin aangehaalde bericht van Reuter.

Nu moeten wij met het beoordeelen van stakingen wel erg voorzichtig zijn, omdat wij meestal niet weten of er in andere landen een of andere regeling geldt, een regeling bij voorbeeld die zegt in welke gevallen een soort stakingsrecht van kracht is en wanneer staken als wetsovertreiding wordt beschouwd. In Nederland kennen wij tot op heden geen stakingsrecht. Er wordt echter per staking bekeken door degenen die door de staking worden getroffen of ten opzichte van de in Nederland bestaande wetgeving de staking als onrechtvaardig kan worden beschouwd. Men krijgt dus twee partijen, waarvan de een de zaak voor de rechter brengt en diens uitspraak vraagt. (Denk in dit verband maar aan de uitspraken in de „goedkope vlaggen-affaire”).

Aan staken — en laten wij maar voorop stellen aan rechtmatig staken — zit nog een andere kant, namelijk wat kost het en wie moeten uiteindelijk voor de kosten opdraaien? Als u dan het Reuter-bericht nog eens naleest, dan komt het erop neer dat voor het luttale bedrag van 65 cent duizenden mensen het werk neerleggen, wat hen, of de kas van hun vakverenigingen, of de werkgever, waarbij zij werken een enorm bedrag kost. Bovendien speelt bij dit alles nog een belangrijke vraag, namelijk kan het doel niet langs andere wegen worden bereikt? Wegen, die voor alle partijen die erbij betrokken zijn, gunstiger zijn. Uiteindelijk mag het toch nooit zover komen dat een grote groep mensen zijn zij krijgen ten koste van een veel groter algemeen belang.

Ach, zullen sommigen zeggen, zo'n vaart loopt dat niet. Maar als u dat stelt, dan moet u maar eens aan stakingen denken, waarbij de gas-, water- of elektriciteitsvoorziening of het vervoer nadelig worden beïnvloed of stilgelegd en, misschien tienduizenden mensen, die part noch deel hebben aan het geschil, schade berokkenen.

Als ergens geldt „bezint voor gij begint”, dan is dit wel het geval bij het uitroepen van stakingen.

Ter gelegenheid van zijn 65ste verjaardag is onze president-directeur, de heer L. W. van der Heem, een schilderij aangeboden door de directie, de heren A. Cronheim, L. C. M. J. Gassenhoven en Ir. P. G. Zanijer. Het portret, dat geschilderd is door Sierik Schröder, heeft een plaats gekregen in de commissarissenkamer van het hoofdgebouw.

De Alg. Weduwen- en Wezenverzekering

Zoals wij de vorige keer beloofden zullen wij u thans iets over de verschillende mogelijkheden vertellen, volgens welke regelingen een uitkering mogelijk is. Voor goed begrip moet u in de gaten houden, dat er in de komende wet over een definitieve regeling en over een overgangsvaak zal worden gesproken.

Uitkeringen definitieve regeling.

De definitieve regeling voorziet in de mogelijkheid van uitkeringen aan weduwen en wezen van dergenen, die op het tijdstip van hun overlijden in gevolge deze wet verzekerd waren. Op welke uitkeringen kunnen deze weduwen en wezen nu aanspraak maken?

1. Weduwpensioen.
In aanmerking komen voor dit pensioen:

a. Weduwen van verzekerden, die een of meer kinderen beneden de leeftijd van 18 jaar hebben te verzorgen en wel tot aan het moment, waarop het jongste kind 18 jaar is geworden. De aanspraak op pensioen vervalt zodra de weduwe vóór genoemd tijdstip de 65-jarige leeftijd bereikt heeft. Weduwen, die op het moment van bereiken der 18-jarige

draagt het hier bedoelde pensioen f 1.326,— per jaar.

2. Tijdelijke weduwnutkering.

Het wetsontwerp kent ook tijdelijke uitkeringen aan weduwen die niet in aanmerking komen voor het weduwnpensioen. Voor tijdelijke uitkeringen komen in aanmerking:

a. Weduwen van verzekerden, die op het tijdstip van het overlijden van hun echtgenoot geen kinderen beneden de 18 jaar hebben te verzorgen en zelf de leeftijd van 50 jaar nog niet hebben bereikt.

b. Weduwen van verzekerden, die op het tijdstip, waarop hun aanspraak van het onder 1. genoemde weduwnpensioen is vervallen, de leeftijd van 50 jaar nog niet hebben bereikt. De duur van deze tijdelijke uitkering bedraagt 6 maanden als de weduwe jonger is dan 27 jaar en 1 maand meer voor elk jaar, dat de weduwe ouder is dan 26 jaar en wel tot een maximum van 24 maanden. Het bedrag van deze uitkering, eveneens aan de loonindex gekoppeld, bedraagt f 110,50 per maand. Weduwen, wier overleden echtgenoot op de dag van de huwelijksluiting 65 jaar of ouder was, hebben geen recht op weduwnpensioen of tijdelijke weduwnutkering. Het recht op weduwnpensioen eindigt bij hertrouwen van de weduwe, onder gelijktijdige toekenning van een uitkering ineen ter grootte van het jaarbedrag van dit pensioen. Vindt het hertrouwen plaats na het bereiken van de leeftijd van 64 jaar, dan wordt bedoelde uitkering vernield tot het bedrag.

FUNCTIEWIJZIGING

In verband met de toenemende mate van kwaliteitszorg en verder gaande laktechnische ontwikkeling in de Kaastfabriek is met ingang van 1 maart 1959 naast de heer Van Haastert, de heer Glandemans als direct assistent aan de heer Peelen toegevoegd. In de daarvoor ontstane vacature is benoemd de heer N. Overbeek (voorlopig te bereiken op nummer 567).

leeftijd door het jongste kind, de leeftijd van 50 jaar hebben overschreden behouden evenwel recht op dit pensioen tot aan de 65-jarige leeftijd. Ditzelfde geldt ook voor de weduwen, wier leeftijd op bovengenoemd tijdstip ligt tussen 45 en 50 jaar mits zij gedurende de laatste vijf jaren weduwnpensioen krachtens deze verzekering hebben genoten.

b. Weduwen, die invalide zijn bij het overlijden van hun echtgenoot of op het tijdstip waarop het jongste kind 18 jaar is geworden en wel zolang de invaliditeit voortduurt en de leeftijd van 65 jaar nog niet is bereikt. Wanneer, na overschrijding van de 50-jarige leeftijd, de invaliditeit een einde neemt, dan ontvangt men toch tot aan de 65-jarige leeftijd het weduwnpensioen. Hetzelfde is het geval als de leeftijd van de weduwe bij beëindiging van haar invaliditeit tussen 45 en 50 jaar ligt en zij gedurende de laatste vijf jaren in het genot van het betreffende weduwnpensioen is geweest.

Welke uitkeringen kan men nu verwachten als de wet van kracht wordt? Wel het advies van de S.E.R. is op dit punt niet overgenomen, omdat inmiddels het loonindexcijfer een verhoging heeft ondergaan. Gebaseerd op het loonindexcijfer van 31 oktober 1958 zullen de uitkeringen f 1.968,— bedragen, zolang de weduwe en of meer kinderen beneden de 18 jaar heeft te verzorgen. In alle andere gevallen be-

EUROMARKT

Het vraagstuk van de Europese economische integratie (o.a. vrij-handelszone, EGKS enz.) is heel sterk aan de orde van de dag. Veelal beseften wij nog maar vaag hoe ook velen van hen, die in ons bedrijf werkzaam zijn, er steeds meer concreet in hun arbeid mee van doen zullen krijgen.

De directie heeft daarom de heer C. A. A. van Luttrevelt verzocht, zijn speciale studie van dit onderwerp voor velen in onze onderneming ten nutte te maken, door over dit vitale vraagstuk enige voordrachten te houden. Zij stelt ieder van ons in de gelegenheid deze samenkomsten bij te wonen. Deze hebben plaats in de kleine filmzaal van ons personeelsgebouw op donderdag 26 maart en donderdag 2 april e.k., aanvullende telkens om 20.00 uur.

Indien u hiervan gebruik wilt maken gelieve u vóór 22 maart e.k. aan de Personeelsafdeling, ter attentie van dr. Scheurer op te geven of wij op uw aanwezigheid kunnen rekenen.

dat de weduwe nog aan pensioen zou toekomen tot het 65ste jaar. Een soortgelijke bepaling geldt voor de tijdelijke weduwnutkering.

3. Voorzieningen voor wezen.

Overeenkomstig het uitgebracht S.E.R.-advies wordt ook in de wet onderscheid gemaakt tussen halfwezen en volle wezen. De regeling voor halfwezen komt hierop neer, dat de weduwe voor elk kind kinderbijslag zal ontvangen volgens de bepalingen van de nieuwe kinderbijslagverzekering, die eveneens bij de Tweede Kamer ahangig is gemaakt. De leeftidsgrens van de halfwezen is in dit geval 16 jaar of voor een invalide of studerende halfvees 27 jaar.

Uitkeringen per jaar zijn voor het eerste kind f 180,96, voor het tweede en derde kind f 202,80, voor het vierde en vijfde kind f 283,92 en voor het zesde en volgende kinderen f 348,24. Over dagen, dat aanspraak kan worden gemaakt op uitkeringen krachtens de kinderbijslagwet, kan geen uitkering worden geclaimd ingevolge de AWW.

De volle wezen ontvangen tot hun 16de jaar, respectievelijk tot hun 27ste jaar wezenpensioen, waarvan het bedrag afhankelijk is van hun leeftijd en de loonindex. Hierbij zal het volgende uitkeringschema worden gehanteerd: wezen tot 10 jaar: f 438,— p. j.; wezen van 10—16 jaar: f 660,— p. j.; wezen van 16—27 jaar: f 864,— p. j.

Op deze uitkeringen kan alleen aanspraak worden gemaakt door de nabestaanden van na de inwerkingtreding van de wet overleden verzekerden. De weduwen en wezen van vóór de invoering der AWW kunnen op deze uitkeringen geen aanspraak maken. Hiervoor is de in de aanvragen genoemde overgangsregeling gecreëerd, die wij een volgende keer zullen bespreken.

Maaik toch niet zoveel lauwai

Dezer dagen is er een nieuwe film gereedgekomen, die men via de Rijksvoorlichtingsdienst kan krijgen ter vertoning.

Deze film heet „Geneerlijk geluid”. Daarin wil men de mensen aan het verstand trachten te brengen, dat overtroven veel geluid je niet alleen moe maakt maar ook je gehoorscherm aantast.

Indertijd heb ik op een tentoonstelling eens met aandacht gekeken naar een tabel, waarop de diverse krachtige geluiden stonden aangegeven en de schade, die deze geluiden aanrichten op een menselijke gehoororganen. Als ik me niet vergis, stond boven aan de lijst van schade het geronk van straatlagers. Nu, als we ze op een afstand van onze fabriek naar Ypenburg al horen, dan is het wel te geloven. Moet je daar met je oren vlak bij staan! Verder op het lijstje volgden dan kanoeschoten, lintzagen, enz.

Nu zijn we er niet mee klaar, als we weten, dat er nare en schadelijke geluiden zijn. We moeten met zijn allen proberen, aan al die herrie een beetje paal en perk te stellen.

Lauwai maken we op straat, in het werk en thuis. Soms kan het niet anders, omdat datgene, wat we onder handen hebben, bestist leven maakt. Toch doen we er geen loof ik veel goed aan als we er op uit zijn alle onnodigheid in het geras te voorkomen.

Je kunt borden, vaatwerk, gereedschap, meubelen en wat al meer thuis of in het werk opruimen zo, dat ieder het ver in de omtrek hoort en er last van heeft; je kunt het ook met een tikkeltje overleg zo doen, dat men het niet al te erg behoort te merken.

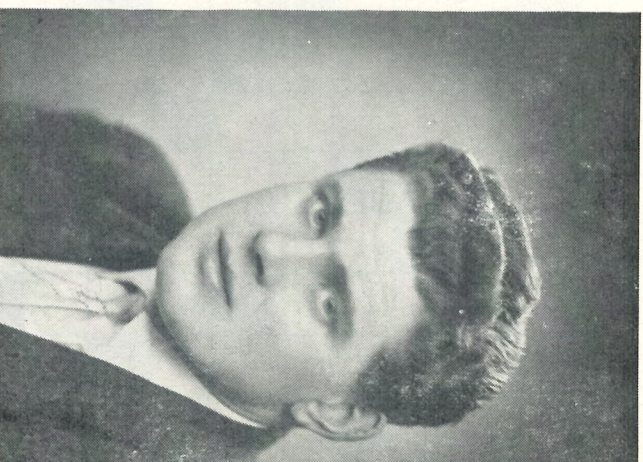
Je kunt in je werksite, thuis, in de trein of in een café, op vergaderingen en waar dan ook met zo'n luide stem alles zeggen, dat persé ieder in een ruime omgeving weet, dat je er bent en wat je beweert vaak tot storing is van zijn eigen gedachten of gesprekken. Je kunt ook je stem proberen te beheersen, zodat ze niet verder reikt dan tot degene, voor wie je woord is bestemd.

Op straat kun je met knalpot, fietsbel, schreeuwery en wie weet hoe nog meer je omgeving onrustig maken. Waarom? Moet iedereen vooraf goed weten, dat je er bent? Nu, dat bereikt je daarmee indertijd, maar tegelijk, dat men er bij denkt: ik wou dat die schreeuwer hier weg was.

Omuidig lauwai is onbeschaaft en schadelijk. Daarom zouden we ons onbeschaaft en schadelijk gedragen jegens elkaar? Scheurer.

De heer J. J. van Biemen (links) kwam tegelijk met de heer H. J. v. d. Ark (rechts) in dienst bij Van der Heem en wel bij de Technische Dienst Den Haag. Nu zijn zij beiden werkzaam bij de Technische Dienst Deventer, de heer Van Biemen als chef, de heer v. d. Ark als TV-servicemonteur in de buitendienst. In 1917, jaar dienstverband hebben zij elkaar niet uit het oog verloren. De redactie wenst u een prettige verjaardag op 9 maart a.s.

VERKIEZING TWEEDE KAMER

Donderdag 12 maart a.s. zullen alle kiesgerechtigde Nederlanders weer hun vertegenwoordigers kunnen kiezen voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De stembureaus zijn geopend van 's morgens acht uur tot 's avonds zeven uur.

Er zal door Van der Heem N.V. geen verlof worden gegeven om te stemmen, omdat er voor ieder voldoende gelegenheid is buiten de werktijd

HOE HET WAS

Wanneer de redactie van het VDH-tje mij vraagt een verslagje te maken over een gehouden personeelsavond zeg ik meestal direct: „komt in orde”. Hoe komt het dan, dat ik nu even bedenkelijk heb gekeken toen het ging om de avond van 27 februari? Was het omdat de programma-onderdelen niet helemaal bij elkaar pasten? Toch niet. De programma-commissie wist dit en het was eigenlijk een kwestie geweest van force majeure. We moesten roelen met de rieten, die we hebben.

Neen, deze rondom Maarten Kapteijn geprojecteerde avond heeft mij een onbevreemdigd gevoel gegeven door de keuze van de gedeclareerde stukken, hoe kundig die declaratie ook geschiedde. „Genezing door aspirine” vond ik voor ons publiek beslist een misgreep. Het Vlaamse gedicht en de vertaling van de Katwijker vissers waren wel wat eenvoudiger van opzet, maar vrolijkke voordrachten heb ik het echt niet kunnen vinden.

De keuze van de pianiste Joke Scheurer was veel beter. Dergelijke muziek boeit altijd en het applaus was welgemeend. Mij voldeed „de verzonnen ka-theatraal” het meest maar ik zou de laatste zijn om een deskundig verslag van dit optreden te geven. De toelichting die mej. Scheurer gaf was zoals

altijd: charmant.

De „Song Specials” vormden in dit programma de lichte noot. Een dergelijke manier van zingen is niet eenvoudig, maar de huidige samenstelling van de hedges-specialisten (zo moet dat toch ongeveer zijn in 't Hollands!) houdt beloften in voor de toekomst. Zij kweten zich prima van hun taak. Jammer dat het eind zo onverwacht kwam. En als dan het gordijn nog niet op tijd dicht gaat.....

U houde mij ten goede: bovenstaande is uitsluitend mijn eigen mening. Om met Joke Scheurer te spreken: als u het er niet mee eens bent, dan is dat uw goed recht.

G. C. K.

Nieuws van het toetsenbord

DE STANDDAARDBRIEF WEDSTRIJD
Eindelijk een antwoord op de door velen gestelde vraag: wanneer is de wedstrijd precies?

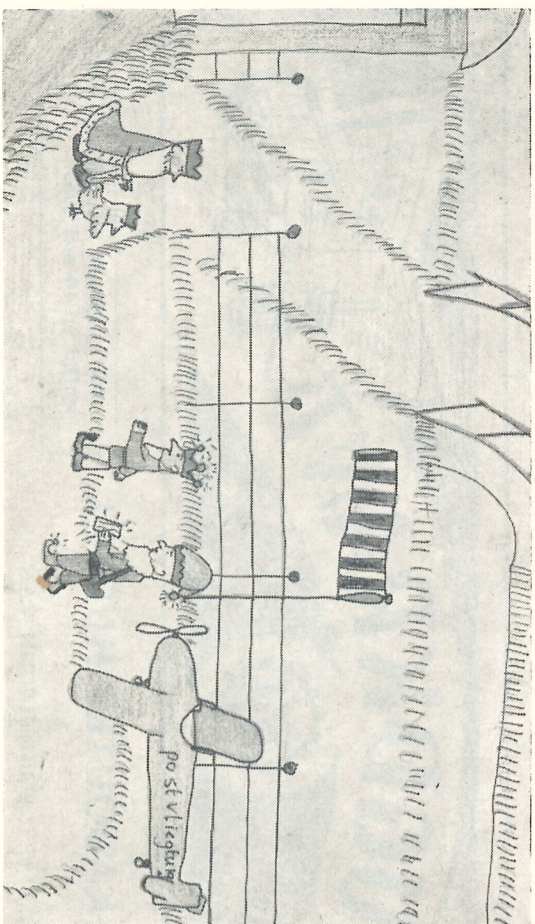
Op 16, 17 en 18 maart zal deze ongetwijfeld weer spannende strijd worden gestreden. De uitnodigingen hiervoor worden de volgende week aan de deelnemers toegezonden.

Tot dusver zijn er 45 aanmeldingen binnengekomen. Een mooi resultaat maar tot hen die nog al dan niet bescheiden terzijde zijn blijven staan zouden wij willen zeggen: denk er nog eens over. A.s. maandag kunt u zich nog opgeven. Daarna moet u wachten tot de volgende wedstrijd en dat duurt nog zo lang.....

Nog ruim een week en dan is het zover. In die tijd kunt u nog heel wat aan uw standaardbrief doen. Typ die brief, typ hem nog eens en nog eens en let op de zwakke punten. De uitslag van de wedstrijd zal er wel bijvaren. Die uitslag hopen wij bekend te maken op zaterdag 21 maart a.s.

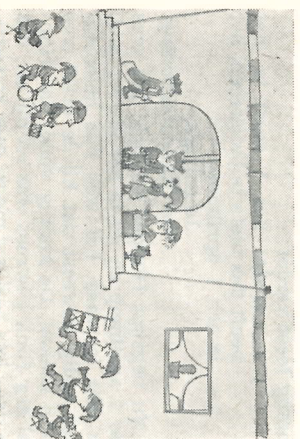
Te midden van normaalbakken en kaartbakken vonden wij in de Magazijn Telco de heer G. W. Mallant, die op 9 maart in het bijzonder denkt aan zijn indiensttreding bij Van der Heem N.V. 12 1/2 jaar geleden. Onze gelukwensen!

ters beginnen te juchten, zou misschien...
zou... ja hoor, daar komen ze aan. Daar staat Huppel met de koning aan de ene kant en zijn vrouw aan de andere kant. En opeens klinkt er muziek dat is het kabouterorkest. Als dat afgelopen is, houdt de koning een toespraak.

„Geachte Huppel,
Al was het wegraken van de brief wel een klein beetje uw eigen schuld, toch heb ik bewondering voor alle moeite die u gedaan heeft om hem terug te vinden. Daarom wil ik u de oorkonde van ereburgerschap overhandigen. Maar daar blijft het niet bij, want hier heb ik ook nog een vulpen met goudinkt. Ik hoop dat u verder nog een prettige dag zult hebben.

Ik dank u.”

En toen de kabouterkoning dat gezegd had, overhandigde hij hem de oorkonde en de vulpen.
En toen kwam het winterkoninkje na-derbij en overhandigde hem een foto-toestel en een hele grote kist. Hij zei: „U zou mij een groot genootje doen door de kist open te maken en uit te pakken.”
Nou dat liet Huppel zich niet voor de tweede keer zeggen. Direct opende hij de kist; met de rijp tang die hem overhandigd was maakte hij de spijkers los. Toen de kist open was zag hij niets dan stro. Hij begon er in te zoeken en ja daar had hij een pakje. Hij deed het papier er af en wat zat er in? Een gouden wekker. Toen zag hij dat er een brief bij was. En het winterkoninkje zei, dat hij hem hardop moest lezen. Huppel begon:
„Geachte Huppel,
Ik bied je deze wekker aan, omdat je verhaal over het zoekraken van de brief vertelde, dat je even wou uitrusten en dat je toen in slaap viel. Nu je begrijpt de rest ook wel!”

De Winterkoning.
Iedereen begon te lachen om dat rare geschenk. En zo ging de middag verder en toen het donker was kwam er nog een prachtige vuurwerk.

Zo eindigde voor Huppel dit spannende avontuur.

De natuur is een mooi stuk speelgoed

Ja, jongelui, dit zei eens de bekende dr. Jac. P. Thijse en hij voegde er aan toe, dat iedereen, jong en oud, moet leren met die natuur te spelen. Als je werkelijk het voorname hebt dat mooie stuk speelgoed heel te houden en met zorg te behandelen, dan heb je er ook het langste plezier van. Wat heb je aan een prachtige locomotief, die na twee dagen kapot in een kast ligt? Je hebt er niets meer aan en je vriendjes ook niet. Zo is het nu ook in de wonderlijke natuur. Hoe vaak vind je op je wandelingen in een bos een mierennest, een geweldig hoop dennenaalden en takjes en daaruitssens krioelt het van duizenden drukdoende miervren.

„Bahi Mieren, vieze beesten!” zeggen

diechtbij, dan zien we openingen en daarachter liggen lange gangen, die door het hele nest lopen. Bij de ingang van het nest is het een gan en komen van ontelbare miervren, die bij elke ontmoeting elkaar hevig betrommelen met de sprieten en druk door elkaar lopen, alsof ze geen doel hebben.

Dat betasten met de sprieten doen de miervren om te ruiken of ze een vriend of vijand tegenover zich hebben. Je hebt dus al begrepen, dat het renkorgaan bij de miervren in de sprieten zit.

Gevaarlijk werk.

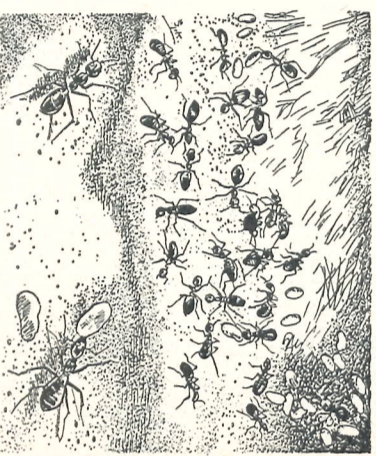
Veel van wat de miervren nodig hebben, moet van buitenaf komen. Daarom is het transport langs de weg eigenlijk het gevaarlijkst. Julije begrijpt natuurlijk wel, dat de miervren ook vijanden hebben. Vele komen helaas niet meer terug.

Maar als je zo eens bij het nest staat dan zie je plotseling, dat een paar miervren een ruys te pakken hebben gekregen en naar binnen slijpen. Insekten in de wijde omtrek van deze mierennest zijn niet veilig. Rupsen, kevers, vliegen, wespen en zelfs vinders zijn van hun gading. Weer andere komen met een takje aandrigen voor de opbouw van hun huis. En dan gaan ze er weer opuit. Vele honderden meters van hun huis vandaan. Soms zit er aan de kant van een zandvlakte een grote vijand van de mier. De larve van de mierrenleeuw. Deze heeft een knuffle gemaakt in het zand en heeft zich er onderin verstopt. Dit trechtervormige knuffle betekent het einde voor een mier die er in valt. Nooit kan de mier tegen de schuifte meer op en telkens als hij er bijna uit is gooit de mierrenleeuw, die dan even te voorschijn komt, wat zand omhoog zodat het dier- tje weer helemaal naar beneden glijft. Dan wordt het beetgepakt, gedood en uitzogen.

Elkaar helpen.

Wat dit betreft jongelui, kunnen wij zeker een voorbeeld nemen aan deze kleine onooglijke diertjes. Komt er b.v. één met een zware last, een takje, schors of een dode kever en een kameraadje ziet dat, dan komt hij direct ongevraagd helpen, want dat is iets wat ze samen moeten doen. Zo kunnen ze over grote afstanden een last versjowven, die vele malen zwaarder is dan hun eigen gewicht. En wat doen wij mensen als wij iemand een zware handkar zien voortduwen b.v. tegen een brug op? Helpen we dan ook een handje of doen we net of we niets zien?

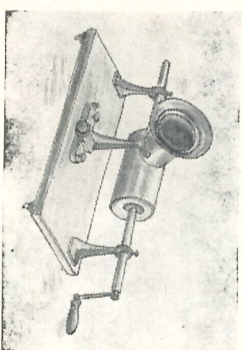
(wordt vervolgd).

Van EDISON tot ELVIS PRESLEY

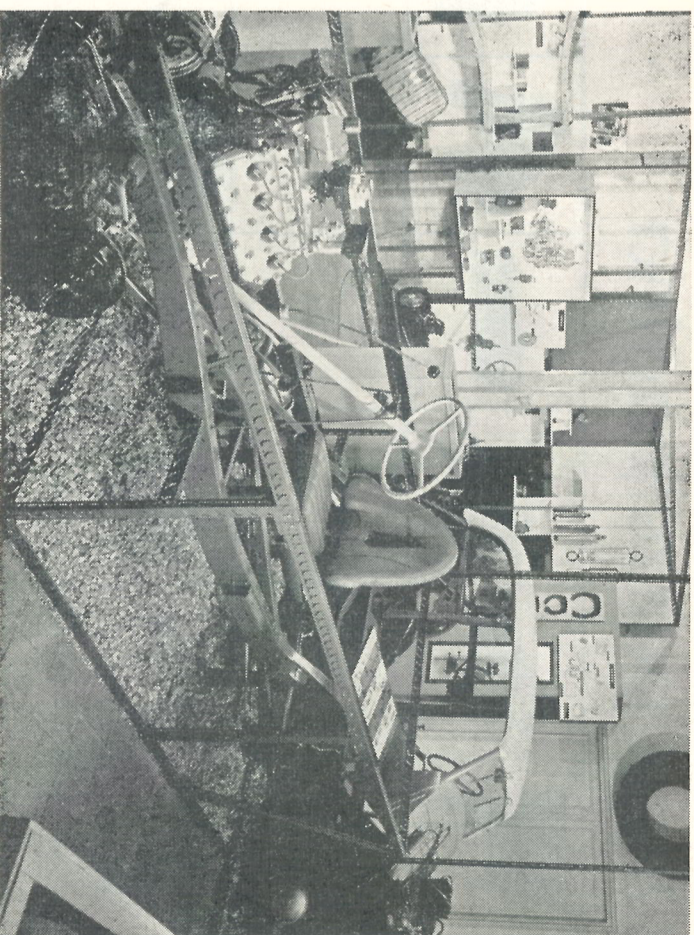
Toen ik nog op school was — en dat is alweer een paar jaarjes ons dikwijls als lichtend voorbeeld voorgeschouwd. Wanneer we eens een moeilijke opgave hadden en we gaven al gauw de moed op, of als we soms dachten „Hè, zo beroemd te zijn als die of die” dan zei de meester: „kijk liever naar Edison, die is begonnen als krantenjongen en die is de beroemdste uitvinder geworden van deze eeuw!” In die tijd maakte dat dat veel indruk, meer dan tegenwoordig, nu iedereen vol is van ruimtevaart en atoomsplijting.

Edison werd geboren in 1847 in Ohio in de Verenigde Staten. Al vroeg moest hij gaan werken en misschien is door hem de legende ontstaan, dat alle Amerikaanse miljonairs als krantenjongen zijn begonnen. Want Edison is werkelijk begonnen als krantenjongen, bij één van de Amerikaanse spoorwegen, maar heus niet omdat het baantje hem zo aantrok. De jonge Thomas had maar één doel: zoveel mogelijk kennis op te doen van de natuur- en scheikunde. Voor het weinige geld, dat hij verdiende, kocht hij boeken. In zijn vrije tijd studeerde hij, vaak tot diep in de nacht. Hij kreeg toestemming een niet gebuikte spoorwaggon in de ricten als laboratorium. Een fikse ontplifting, waardoor brand ontstond in de trein, maakte daaraan een eind. Maar Edison zette door. Hij werd telegrafist en wist al gauw een aantal technische verbeteringen aan te brengen in de apparatuur. Hij ging nu meer verdienen en hield meer geld over voor zijn experimenten. Hij rustte nooit, voordat een proefnemning volkomen gelukte.

In 1838 was het hem mogelijk een groot laboratorium in te richten in West-Orange in de staat New Jersey. Toen volgden zijn uitvindingen elkaar op: telefoon, microfoon, fonograaf, kinematograaf (de afmetingen van de tegenwoordige bioscoopfilm zijn aan Edison te danken!) en na eindeloze proefnemingen iets, waarvoor wij hem nog dagelijks dankbaar moeten zijn, vooral in deze donkere dagen: de elektrische gloeilamp. Edison was de man, die de eerste elektrische centrale bouwde, waardoor een hele stad van elektrisch licht kon worden voorzien.

Julije zien, dat mijn onderwijzer vroeger groot gelijk had, als hij Thomas Alva Edison als voorbeeld stelde. Nu zullen jullie denken: wat heeft Edison nu te maken met Elvis Presley? Eigenlijk niets, maar toch mis-

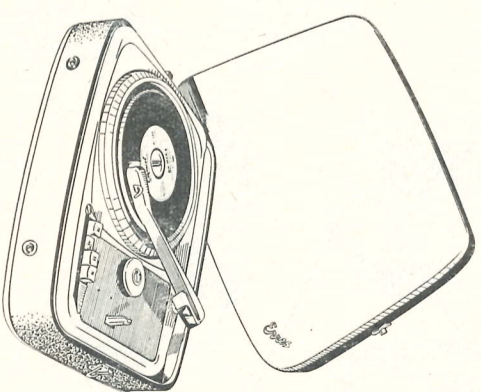

DE AUTO

Tentoonstelling in Museum voor het Onderwijs

Op de grote weg van Den Haag naar Utrecht krijgt een bestuurder van een Volkswagen pech. Zijn auto sloopt plotseling en de bestuurder ziet zich genooddacht de wagen naar de kant van de weg te duwen. Op zeer deskundige wijze tilt hij de voorkap van de auto op en zegt dan tot zich zelf: „Wat een wonder dat die wagen niet meer loopt. Ik heb de hele motor verloren!”

schien heel veel. Want als Edison vijf-enzeventig jaar geleden de fonograaf niet had uitgevonden, zouden julije nu misschien nooit van Elvis Presley hebben gehoord. En wanneer julije nu een grammofoonplaat draaien, moet je er toch eens aan denken, dat ook de moderne Ernes platenspeler te danken is aan een uitvinding van Thomas Alva Edison.

Met dit mopje werd op dinsdag 27 januari de tentoonstelling „De Auto” geopend in het Museum voor het Onderwijs. Julije begrijpen natuurlijk allemaal, dat beide autobestuurders al even deskundig waren: ze wisten er namelijk al-lebei niets van want... en dit moeten julije nu zelf maar eens raden.

Nu geloof ik wel dat velen van julije, als je 's morgens naar school gaat, te horen krijgen: „Voorzichtig hoor, denk om de auto's”. Het verkeer is tegenwoordig één van de grootste gevaren. De auto zelf is evenwel een wonder van techniek, maar zo heel weinig mensen weten daar iets vanaf en beschouwen een auto alleen maar als een gevaarlijk monster. Ik weet zeker, dat velen van julije zo'n auto wel eens van binnen zouden willen zien; de motor, hoe die werkt, hoe een stuurwiel gebouwd is, hoe de versnelling werkt. Dit alles en nog veel meer kan je zien in het Museum voor het Onderwijs in de Hemsterhuisstraat. Ga daar eens een keer naar toe. Je zal dan die gevaarlijke auto met andere ogen gaan bekijken en je zal tot de ontdekking komen, dat ongelukken niet worden veroorzaakt door de auto, maar door degene die hem bestuurt.

Blijft dus ook op straat goed uitkijken.